

чашъ ли сѧ отъ сѧтанѣ-тѣ и отъ сички-тѣ неговы работы и отъ сички-тѣ ангелы неговы и отъ сѣкѣ неговѣ службѣ?“ а крѣстникъ-а вмѣсто дѣте-то отговара: „отричамъ сѧ.“

Но това отричаніе іоше не е доволно, ами свещеникъ-а, за да бы іоше повече раскѣснѧлъ сѣкѣ свѣрзскѣ съ дѣхъ-а на лъжа-та и неправда-та, и за да бы показѧлъ, какъ трѣба да сѧ пѧзи отъ тайно-то негово льстеніе, кое-то сѧ и не оѣща, іоше три пѣти попытка: „отрече ли сѧ отъ сѧтанѣ-тѣ?“ и пакъ три пѣти мѣ отговарѧтъ: „отрекохъ сѧ. За свидѣтельство на явно-то неприѧтельство той казва, та дѣхвѧтъ и плювѧтъ на него, и потомъ обръща дѣте-то, кое-то сѧ проскѣти съ крѣщеніе-то, отъ тѣмный западъ среѣо свѣтлый истокъ, три пѣти пыта съ пытаніе, кое-то е пѧзна съ утѣхѣ: „сдѣрѣжашъ ли сѧ съ христа,“ и три пѣти като чѣе отговоръ: „сдѣрѣжамъ сѧ,“ іоше три пѣти попытка; „сдѣрѣжи ли сѧ съ христа?“ и мѣ сѧ отговара: „сдѣрѣжихъ сѧ.“ — „и вѣрѧшъ ли го?“ найпослѣ попытка свещеникъ-а, — „вѣрѧмъ го, че е царъ и Богъ,“ отговара крѣстникъ-а и вмѣсто кѣмче-то исчитка символъ-а на вѣра-та (вѣрѣю).

Това пытаніе е найподирнѣо, и затока свещеникъ-а, преди да облече дѣте-то съ крѣщеніе въ христа, радъ е да чѣе твѣрдо-то и драгоколно-то припознаваніе, че е христосъ Богъ, и че е станѧлъ человекъ, за да сѧ съ вѣрѣ пріемне тайната, коѧ-то само съ вѣрѣ сѧ полѣчава; и подиръ